

staaet magtesløse paa det Stadium. Jeg indrømmer imidlertid, at man burde have kjendt, hvad der kom frem i det andet Thing; men vist er det, at jeg ikke har kjendt det før nu i Aar. Jeg tror nu ikke, at det vilde være rigtigt at fortolke Loven, som den ærede Minister gjorde. Være vi bleve staaende ved Bestemmelsen om Kalkvaadene og blot forbudt Kalkvaadene, vilde det kun have haft Betydning for den sidste Del af Mai Maaned; thi man bruger som bekjendt ikke Kalkvaad til at fange Kalk med undtagen i den sidste Del af Mai Maaned. Deraf fremgaar det tydeligt nok, at vi værge os imod at ville hindre, at andre Slags Vaad skulde bruges; men for at naae en Overenskomst, gif vi til den saakaldte Fjerdedel, som maaske har faaet en noget utydelig Affattelse i Lovforslaget. Jeg skal ikke her komme ind paa en længere Motivering af, hvorledes det først var opstillet fra min Side. Havde det været opstillet her, som det da var opstillet, var det maaske ikke kommet til den Fortolkning. Men jeg ser godt, at nogle Ændringsforslag, som jeg har faaet sendt fra mit Hjem, og som jeg har skrevet efter, som et Mindretal havde stillet, om at en Paskus i det Ændringsforslag, jeg havde opstillet, for Resten sammen med det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage), var blevet stemt ud i Udvalget, og vi bødte os da for at imødekomme Mindretallet. Det kunde maaske have været tydeligere, dersom det nævnte Medlems og mit Forslag var bleven vedtaget uden Ændringer, men det har ikke stor Interesse nu. Overfor den ærede Minister skal jeg blot sige, at jeg tror det, navnlig nu ved Lovens Gjennemførelse, er heldigt, og at vi maa vide, at naar vi gaa over fra ubunden til indskrænket Frihed, bør man gaa meget varsom frem, og jeg vil raade den høitærede Minister til at være saa mild i sine Fortolkninger, som muligt og ikke forhindre, om enkelte bruge Flyndervaad, men navnlig ikke forbyde Silbevaad — thi det er navnlig i Foraarsmaanederne, at Silbevaad bruges — og at han vil dispensere saaledes, at de, paa ethvert Sted, hvor de have Vist dertil, faae Lov til at bruge Silbevaad. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at det er kommet mig for Døe, at den Maade, hvor paa Kontrollørerne og Assistenterne ved Simfjorden maale Kalkvaadene, har til Følge, at en Del af dem blive ubrugelige, som i Sjør være brugelige; men det har aldrig været Lovens Mening og heller ikke den høitærede Indenrigsministers Mening. Jeg skal ikke gaa ind paa, hvad der er forhandlet i Udvalget, det kan omtvistes, hvad der er sagt, dels af den ærede Minister, og dels

fra vor Side. Jeg har iøvrigt rigt Materiale til at kunne oplyse, hvorledes adskillige Ting ere gaaede til i Udvalget, men jeg skal ikke gjøre det her. Stulde der komme Strid om dette Spørgsmaal andet Steds eller i Bressen, da skal jeg ikke vige tilbage fra at klargjøre baade Klerkallets Stilling og ogsaa den høitærede Ministers Stilling i Udvalget, men jeg betvivler, at vi have set denne Skrivelse, som den høitærede Indenrigsminister oplæste. Jeg veed det ikke, jeg benægter det ikke, jeg kan i alt Fald ikke huske det, og det er ogsaa forsaavidt ligegyldigt. Naar vi komme til det Resultat, at den høitærede Indenrigsminister vil imødekomme Fiskernes Ønske, saa er det jo forsaavidt overflødig at kritisere, hvad der er sket. Men jeg har fundet mig foranlediget til at udtale dette og navnlig bede om — det skal jeg gjentage — at man baade her paa Dørne og ogsaa ved Simfjorden, i den første Tid efter at Loven er traadt i Kraft, vil være meget varsom med sin Optræden og ikke misbruge den Ret, man har. Nu er det selvfølgelig ikke min Mening, at Loven skal overtrædes, men man skal, som det tidligere har været Tilfældet, navnlig ved Simfjorden, være meget forsigtig med at maale Vaadene. Naar man kommer med disse Apparater og skal maale et Garn, kan det godt ske, at en Masse mangler lidt paa den ene Ved, men har saa meget mere paa den anden Ved, og at enkelte Masser kunne krympe sig mere sammen end andre, men dersom man vilde tassere et Vaad, fordi der var enkelte Masser, der mulig ikke naaede det Maal, som Loven har bestemt, tror jeg, man vilde gjøre Uret, og jeg ved ogsaa fra tidligere Dage, at man ikke har taget det saa strengt. Naar et Vaad havde den befalede Massevidde, har man ikke taget Hensyn til om enkelte Masser vare krympede saaledes ind, at de ikke havde det rette Maal. Jeg vil kun takke den ærede Minister for den Smødekommen, han har vist overfor Finantsudvalget. Der er endnu en Ting, jeg har glemt, og det er det omtalte Kort. I den Henseende tror jeg, at den høitærede Indenrigsminister har nogen Ret, men Ulykken er, at jeg ærlig maa tilstaa, at jeg ikke veed, hvor dette Kort er bleven af. Jeg skulde imidlertid tage meget fejl, om det ikke er kommet ind imellem min Nabos Papirer, saa at jeg aldrig har faaet Leilighed til at se det. Et er jeg sikker paa, og det er, at jeg ikke har set det, men jeg syntes forleden Dag, at et saadant saaes imellem min Nabos Papirer. Det skal jeg ikke nærmere indlade mig paa, men jeg vil sige den høitærede Indenrigsminister, at dersom jeg havde set Kortet og set de Stræk-